

θώπῃ διὰ τοῦ ἐξῆς τρόπου ἀπατείνεται εἰς τὰς ἀγαθὰς διαθέσεις τῶν κυριῶν τοῦ Λονδίνου καὶ λέγει αὐταῖς ὅτι εἰσὶν αἱ μόναι, αἵτινες δύνανται, νὰ διορθώσωσι τὸ ἄτοπον τοῦτο. Νὰ δηλώσωσιν ἀπὸ τοῦ οὐνοῦ καὶ ἐν μεγίστῳ ἀριθμῷ ὅτι δὲν θέλουσι προσερχεσθαι εἰς τὰ καταστήματα ἐκεῖνα, ὧν οἱ κύριοι ἐπιβάλλουσι ταῖς υπηρετούσαις παρ' αὐτοῖς νεάνισι νὰ ἴστανται ὀρθαί καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν ἐργασίμων ὥρῶν. Τὸ φάρμακον τοῦτο εἶναι τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ φέρῃ ταχέαν καὶ ἄμετον θεραπείαν. Ὁμοῖον τι ἡδύνατο νὰ γίνῃ καὶ παρ' ἡμῖν, νὰ τιμωρῇται ὁ καταστηματούχος διὰ τῆς ἀπωλείας τοῦ πελάτου τοῦ ὁσάκις οὗτος ἰδῇ ὑπηρετάς τοῦ καφερείου τοῦ ἢ τοῦ ἐστιατορίου τοῦ ποιοῦντας ἀνδρῆ καὶ ὑπερβολικὴν χρῆσιν τῶν δακτύλων, ἢ οὐδόλως τηροῦντας τὴν πρέπουσαν καθαριότητα καὶ εὐπρέπειαν περὶ τὴν ἐνδυμασίαν. Καὶ τὸ κακὸν εὐκόλως δύναται νὰ διορθωθῇ παρ' ἡμῖν διὰ τοῦ μέσου τούτου, διότι ὡς ἐκ τοῦ ὑπάρχοντος διαγωνισμού εὐθὺς θὰ κατεβάλλετο ἡ δέουσα προσοχὴ πρὸς διόρθωσιν αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἐγεννήθη ἐκ τῆς ἀκηδεΐας τῶν διευθυνόντων καὶ τῆς ἀσυγγνώστου ἀδιαφορίας τῶν προσερχομένων εἰς καφενεῖα ἢ ἐστιατόρια.

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ

EN OBERAMMERGAU

Ἐν τινι κώμῃ τῆς Βαυαρίας, Ὁβεραμμεργάου καλουμένη, πρὸ τινων ἡδὴ ἐβδομάδων ἤρξατο ἡ παράστασις τοῦ δράματος τῶν Παθῶν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ παράδοξος αὕτη παράστασις προσελκύει πλῆθος περιηγητῶν καὶ αἱ ὁδοὶ ἀπὸ πρωῒας εἰσὶ πλήρεις χωρικῶν, οἵτινες πρὸ τῆς 6 ὥρας περικυκλοῦσι τὸ ὑπαίθριον θέατρον ὅπως παραστῶσιν εἰς τὸ δράμα, φέροντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὰ χρειώδη τρόφιμα. Ἰδού δὲ πῶς διηγείται ἐπὶ τούτῳ μεταβάς ἐκεῖσε ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρόνου» τὰ τῆς παραστάσεως ταύτης. Περὶ τὴν 5 πρωϊνὴν ὥραν τὴν προσοχὴν μου ἐφείλκυσαν κανονιοβολισμοὶ καὶ ὁ ἦχος ἀγροτικῆς μουσικῆς, ἥτις ἐξήγειρε ἐντόπιους τε καὶ ξένους πορευθέντας εἰς τὴν μεγάλην λειτουργίαν, ἥτις ἦτο τὸ προοίμιον τῆς προσδοκωμένης παραστάσεως. Τὴν 8ην ἀκροατήριον πλῆρες ἐκ 5000 προσώπων συγκείμενον συνωθεῖτο ἐν τῷ θεάτρῳ, ἀκριβῶς δὲ τὴν ὥραν ταύτην τρεῖς κανονιοβολισμοὶ ἐπέβαλον σιωπὴν εἰς τὴν εὐρείαν οὐλήν, πάντες δὲ ἀπεκαλύφθησαν ἐν εὐλαβείᾳ προσοχῇ, ἀτεινίζοντες καὶ ἀκροώμενοι. Ἀμέσως ἡ ὀρχήστρα ἐπαιάνισε μολπὴν εἰσηγητήριον τοῦ δράματος. Ἡ πρωῒα ἦτο γλυκεία καὶ παιδρὰ, καὶ τὸ θέατρον ἡμῶν ἐστεγάζετο μόνον ὑπὸ τοῦ αἰθρίου οὐρανοῦ, ἐρ' οὐ μικρὰ βαμβάκοφανῇ νεφύδρια εἶπον. Οἱ κώδωνες τῶν ἐπὶ τῶν πλησιοχώρων λόφων ποιμνίων ἠκούοντο ἠχοῦντες ἐν ἀποστάσει, ἐνῷ αἱ χελιδόνες ἐπτερυγίζον ἀνω τῶν κεφαλῶν ἡμῶν διπτάμεναι. Βυχάριστον ἦτο νὰ καθῇται τις εἰς θέατρον τοσούτον

ἀεριζόμενον. Μετ' οὐ πολὺ ὁ χορὸς ἐκ 19 προσώπων, συνιστάμενος 10 νεανίδων καὶ 9 ἀνδρῶν, ἦλθεν εἰς τὸ προσκήμιον καὶ παραταχθεὶς εἰς γραμμὴν ἀπέναντι τοῦ ἀκροατηρίου ἐψάλε κατάλληλον προανάκρουσμα.

Τὸ Δράμα τῶν Παθῶν διαιρεῖται εἰς δύο μέρη ἢ πράξεις, τὸ πρῶτον ἀρχεται ἀπὸ τῆς δριαμβευτικῆς εἰσόδου τοῦ Χριστοῦ εἰς Ἱερουσόλυμα καὶ τελειοῦται διὰ τῆς προδοσίας αὐτοῦ καὶ φυλακίσεως, ἐνῷ τὸ δευτερον εἰσάγει τὸν Σωτῆρα ἐνώπιον τοῦ Ἀννα καὶ τερματοῦται εἰς τὴν ἀνάστασιν. Ἐκάστης σκηνῆς προηγείται μία ἢ δύο ζῶσα εἰκόνες ἐκ τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς εἰλημμένα, ἐν παραβολῇ πρὸς τὰ τῆς Νέας Γραφῆς γεγονότα. Οὕτω ἐπὶ παραδειγματικῇ διὰ 30 ἀργυρίων δωροδοκίας τοῦ Ἰούδα προηγείται ζῶσα εἰκὼν, ἡ πώλησις τοῦ Ἰωσήφ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ εἰς τοὺς Μιδιανίτας ἀντὶ 20 ἀργυρίων.

Ὁ ποιήσας τὸ Ἱερὸν Δράμα ἔθηκε λέξεις ἐνθα ἡ Γραφή δὲν παρέχει τοιαύτας. Παραβολαὶ ὅμως δὲν λέγονται, οὐδὲ θαύματα τελοῦνται, πλὴν τῆς θεραπείας τοῦ ὠτὸς τοῦ τραυματισθέντος στρατιώτου. Τῆς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἰσόδου προηγήθησαν δύο λαμπραὶ εἰκόνες τῆς ἐξώσεως τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὕας ἐκ τοῦ Παραδείσου καὶ τῆς θυσίας τοῦ Ἰσαάκ· πρέπει δὲ νὰ ὁμολογήσω ὅτι οὐδὲν ἐντελέστερον τοῦ εἶδους τῶν δύναται νὰ παρασταθῇ διὰ τὴν ἀκρίβειαν μεθ' ἧς τὰ βωδὴ πρόσωπα ἐτέλουν ἕκαστον τὸ οἰκεῖον μέρος καὶ τὴν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐμφάνειαν. Τὸ δράμα διαρκεῖ ἀπὸ τῆς 8 πρωϊνῆς μέχρι τῆς 6 ἑσπερινῆς ὥρας μετὰ τινὰ διαλείμματα. Αἱ παραστάσεις τοῦ δράματος ἐπαναλαμβάνονται ἀνὰ πᾶσαν δεκαετίαν, διαρκοῦσι δὲ κατὰ τὸ θέρος καθ' ἑκάστην Κυριακὴν, ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν δευτέραν ὅταν τὸ πλῆθος εἴναι τοσοῦτον, ὥστε δὲν δύναται νὰ χωρέσῃ ἐντὸς τοῦ θεατρικοῦ περὶ βόλου ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.

Ἡ ΠΗΓΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

«Ὁ πάτερ μου, δὲν θὰ μοὶ δοθῇ ποτὲ ἡ χάρις αὕτη, νὰ πλησιάσω εἰς τὴν πηγὴν τῆς ἀληθείας καὶ δροσίῳ τὰ χεῖλη μου εἰς τὸ εὐεργετικὸν ἐκείνου ὕδωρ, ὅπερ ὑψοῖ τὴν ψυχὴν ἡμῶν πρὸς Σὲ, παρέχον αὐτῇ τὸ χάρισμα τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ τῆς καταλήψεως τῶν ἔργων σου! Ἀλλοίμον! ἂν ἐγὼ εἶμαι ἀνάξιος, ὁδήγησον τοὐλάχιστον ἐκείνους, ὧν ἡ καρδιά εἶναι ἀγνοτέρα τῆς ἐμῆς! Ἄς μὴ εἶναι καταδικασμένοι νὰ διέλθωσι ἐπὶ ματαίᾳ τὴν ζωὴν των μετανοοῦντες ἀργότερα εἰς μάτην.

Πάτερ μου, λάβε οἶκτον πρὸς τὴν ἀδυναμίαν ἡμῶν διάλυσον τὰ καλύπτοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν νέφη διδάξον ἡμῶν τὴν ὁδὸν σου»

Οὕτω προσήχετο σοφὸς τις Τσιούδος.

Ὁ δὲ Θεός, ὅστις ἀκούει ὅλας τὰς προσευχὰς εἰσῆκουσε καὶ ταύτην. Ἐφερε τὸν σοφὸν πρὸ ὑψηλοτά-